

прочеље

Милан Вучићевић

ЦРТИЦЕ О ЦЕЛИНИ

1. ПРОЛОГ

1

исповесїи пријатеља

..... оно сїање, после свађе,
када ће њене гаћице окачене о жицу насїрам
неба, подсећају – не на комад слаїког
шуйљикавог воска као некада – већ на глаїку
исїрану лобању неке овце или їса, одвратно
їразних дуїљи... вијуге сажижућих зрења,
мрївине и свеїле роморе опалих латица
које је ветар носио асфалтном стазом...
у ствари, био је то уводни шум који је
олакшавао осећање нечега што сам узалуд
покушавао да именујем... на пример: ниї
неїакнуїог сјаја, ехо зачаране целине...

2

обала

... гласно запљесках длановима и јато
птица нагло узлете (зелено сребро, руј).
убрзо осетих жељено струјање полетелих
тела и сладосни хук око себе и у себи:
каква свећлостћ иучине йосле чийања
о йозном оцу, сучељавању екстйаза,
средийиу величања, дубинама
йекстйа који заистйа јестйе
лучење целине...

3

умор. пре сна долазим до коначног облика
песме „чисте мисли”: *златйасћо руно*
йоднева/ голубови у снегу/ гучу кристйали/
белина...

2. КРОШЊЕ ПОД СНЕГОМ

са сином у йарку:
метйафизички йресеци

осулине: скице: ... поред стазе угледах
глатке кондоме у снегу... као залеђене
свилене бубе – јави се, одједном,
чудно поређење, иако никада
у животу нисам видео те славне
ларве будућег сјаја...

завејани жић: сунце: гледам је
како се винула, белу йициу изнаг
ййаласаве белине, свећлостћ
случајне стйранице... снежно
неразликовање, нанос бића...

.....
.....

ослушкујем снег који пада
на доњи снег и искри,
док белина око нас отвара

6

4. ПОКУШАЈИ

*ӯӣправљен – кроз с̄ӣарину –
ӯ изрециву све̄ӣлос̄ӣ,
бла̄го слива̄ње
ѣрм̄лавине и зрике,
о̄ӣсе ӣреобила̄ немих
ӯ далеких ӣаласима,
јасне ӣро̄ӣрнулос̄ӣи
до неш̄ичезле целос̄ӣи...
ӣроже̄ӣ, ӣонесен
ӣӣм ӣозним завет̄ӣима:
„озарујућим слојевима”,
„свесве̄ӣлосним изнурицама”...*

узма̄ћи па покушати
поново... као да чакљом
извлачим светлост
давних белешки
о томе како досежем
врхунац насладе
при читању,
а мисли, као пераја
сабљарке из књиге
(и утопљене душе)
постају океански чисте
и изван сваког изгубљеног
сна...

5. НОВИ СНИМЦИ

ӯгљен-диоксид, еони...

... тако бих радо уместо мумија
у леду поларних истраживача
гледао како снег сипи
(ѣлечер... јасно вр̄ӣложење
ка̄ӣи екраном ѣде неш̄ӣо
ӣрозирно и чудесно
ӣоследњим рубом
клизи ка бездану у себи...)
шљивиком и без страха

и стида довршио
следећу етиду:

ѡахуље

*веје
заумни
вид*

*грање
ѡовијено
у блаѡи
сјај који
ѡрожима
сва ѡосѡања...*